

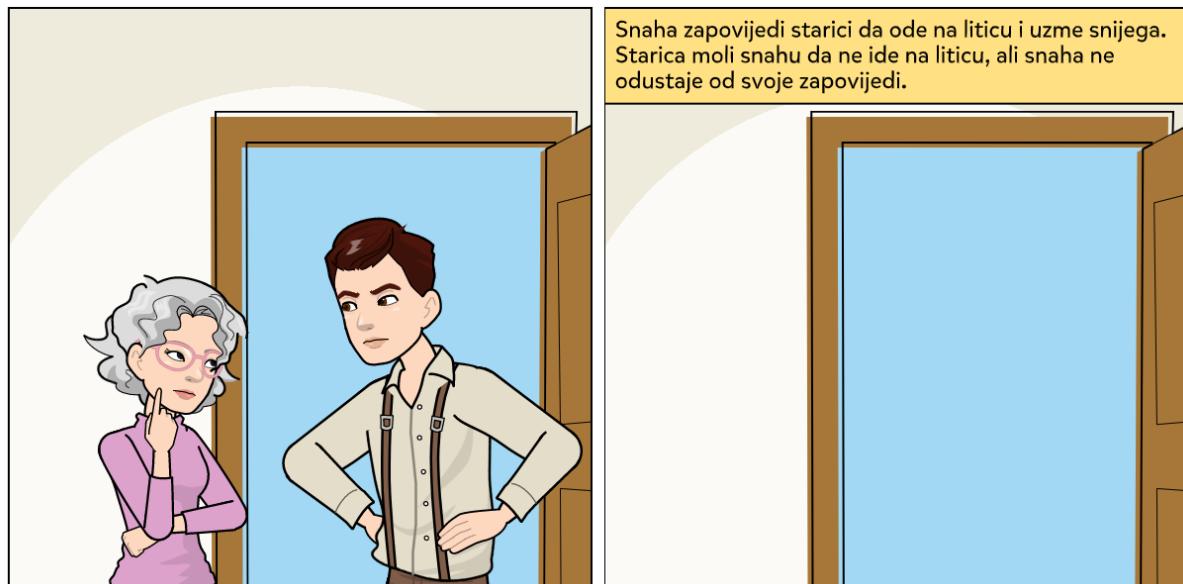
Ivana Brlić - Mažuranić

SUMA STRIBOROVA

Zašao neki momak u šumu Striborovu, a nije znao da je ono začarana šuma. Nasjekao tako momak drva te sjeo na panj.

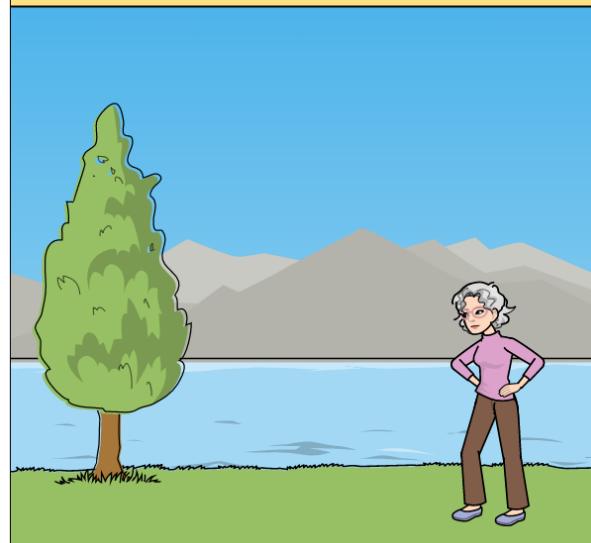

Starica je otišla po snijeg i sretno se vratila kući.

Sada je snaha tražila da joj se donese šarana za ručak.

Tako je baka trećega dana sjela u naslonjač i htjela je zašiti sinu košulju, no snaha je opet zapovijedila baki da ne smije krpati sinu košulju. Tako tužna baka ode van i sjedne na klupu...

Kada se baka htjela sjesti na klupu, naiđe djevojčica koja sa poderanim rukavom nosi košaru punu luči.

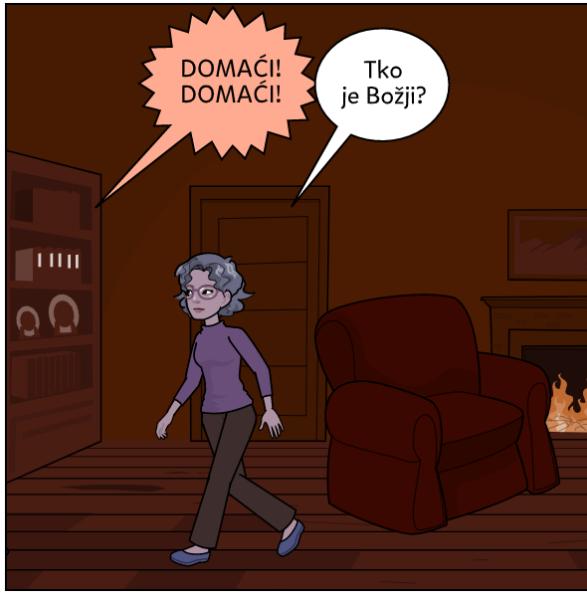

Kada se baka vratila kući snaha joj je opet nešto zapovijedila...

Mi ćemo poći u goste kumi, a ti da si ugrijala vode, dok se vratim!

Naredila snaha baki da pazi na kokoš i da ju pozove kada se pilići izlegnu pa će pozvati cijelo susjedstvo.

Tako je baka donijela svračice, guja djevojka se odala i svo susjedstvo je pobeglo doma.

Tako su sin i snaha slijedili baku.

Starica je zapalila one luči koje je kupila od djevojčica, ali kad ono, iz vatre počnu iskakati Domaći.

Pomozi baki. Propala je od snaje-guje!

Ne boj se starice. Ostavi snahu, neka živi u zlobi, dok je zloba ne odvede onamo, odkuda se prerano oslobođila. Pogledaj ono selo, uniđi kroz onu ogradu, pljesni rukama i pomladit ćeš pedesetak godina.

A što će biti od moga sina?

Ne budali, bako!

Hvala ti, dobri gospodaru, na svemu dobru, što mi ga daješ. Ali ja volim ostati u svojoj nesreći i znati da imam sina negoli da mi dadeš svo blago ovoga svijeta.

Kada je baka ovo izrekla, strahovito jeknu cijela dubrava, prestadoše čari u šumi Striborovoj, nestade Stribora i Domaćih. Majka i sin nadioše se usred šume sami, jedno uz drugo. Tako su se uputili zajedno doma.

Mladić se vjenčao djevojkom što im bijaše Domaće u kuću dovela, majka mu nije ni zamjerila bila, a Bog mu oprostio. I tako su svi sretno živjeli, a Malik Tintilinić im dolazio na ognjište.

